

Finanțat de
Uniunea Europeană

Gheorghiță Petruța-Alina

Colegiul Național „Gheorghe Roșca Codreanu” Bârlad

25.05.2025

Testimonial

Proiect Erasmus+ nr. 2024-1-RO01-KA121-SCH-000216696

12-16 mai 2025, Lycée „André Maurois”, Elbeuf, Franța

Pentru mine, proiectul Erasmus nu înseamnă doar o simplă mobilitate, ci este o călătorie a cunoașterii unei alte lumi, a altor oameni și, în cele din urmă, a sinelui. Oportunitatea de a mă afla într-o altă țară m-a ajutat să descopăr o altă latură a mea: o latură îndrăzneță, dornică de cunoaștere și socializare, lipsită de prejudecăți. Pentru prima dată, m-am simțit acasă, deși eram la mii de kilometri distanță de casa mea.

Niciodată nu aș fi crezut că pot să mă integrez atât de repede într-un grup, să formez prietenii cu oameni pe care îi vedeam pentru prima oară, iar la final, după doar câteva zile petrecute alături de ei, să simt un gol în stomac la despărțire și să-mi fie dor de clipele ce-mi revin în minte imediat ce cineva pomenește cuvântul „Franța”. Credeți că francezii sunt atât de diferiți de noi? Ei bine, nu. Am remarcat un aspect comun: ospitalitatea. Când ne apropiam de liceu, după un drum ce părea că durează o veșnicie, am zărit steagul României fluturând în zare. Nicio clipă nu m-aș fi așteptat să fim întâmpinați cu atâta dedicare, stimă și respect.

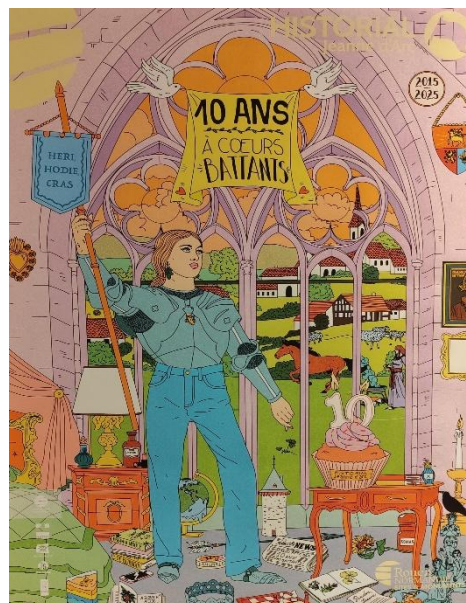
Când am intrat pe porțile liceului, am fost primiți de doamna portar care ne-a zâmbit, iar noi am salutat în cor. Emoțiile au crescut și încercam să mă pregătesc pentru ce urma, însă nu era nevoie — totul a venit natural. Am ajuns în sala administrativă, unde ne așteptau doamnele profesoare. Treptat, au apărut și elevii. Abia atunci a început aventura de a fi elev într-o țară străină. Prima etapă de cunoaștere și prezentare a decurs minunat. Fiecare dintre noi a fost însoțit de câte un elev francez, care s-a oferit să ne facă turul liceului.

Am rămas surprinsă de cât de mare era curtea liceului, care includea o baltă și chiar o pădure, iar clădirile erau pe măsură. Am participat la multe activități impresionante și distractive, prin care am reușit să ne apropiem și să ne cunoaștem. Activitatea mea preferată a fost „photo hunt”-ul, care presupunea formarea echipelor de 2-3 elevi români cu 4 francezi (au fost și două echipe formate doar din elevi francezi), pentru a merge într-o vânătoare de selfie-uri prin orașul Rouen, pe baza unor indicii și a hărții orașului. Imaginați-vă ce înseamnă să unești două naționalități care luptă cu adrenalină pentru a ajunge la finalul traseului. Deși am dat tot ce am avut mai bun, nu am ajuns primii la finish, însă ceea ce a contat cel mai mult a fost

faptul că am lucrat în echipă și ne-am unit pentru un scop comun. Ne-am distrat, am învățat lucruri noi despre istoria orașului, iar fiecare popas părea să oprească timpul în loc. Mă trezeam în mijlocul unui peisaj medieval, de o frumusețe care îți taie respirația. La final, echipa noastră, a românilor, a fost medaliată, însă toți eram niște câștigători. Pentru mine, adevăratul premiu era experiența în sine, cine știe când voi mai avea ocazia să alerg într-un oraș neconoscut, alături de colegi francezi strigând încontinuu: „Haideți! Haideți!”.

Deși vizitasem deja o mare parte din oraș, fiind cazați acolo, de fiecare dată când mergeam pe străzile vechi, simțeam o liniște profundă. Parcă puteam vizualiza trecutul cu ochii deschiși. Eram într-o stare de reverie continuă, mai ales după ce am aflat informații despre eroina Jeanne d'Arc, al cărei destin a fost legat de acest oraș. Vizita la muzeul dedicat ei, care aniversa 10 ani de la deschidere, a fost impresionantă. Muzeul îmbina tehnologia cu istoria medievală, iar prezentarea video era făcută de oameni îmbrăcați în costume de epocă, pe un fundal sonor care îți dădea fiori, alături de jocuri de lumini și efecte speciale. Toate vizitele au fost mai mult decât simple excursii, au fost o escapadă într-o altă lume. Martorii trecutului, bine păstrați și accesibili pentru toată lumea, îmi aminteau că orice căsuță cu cadre din lemn, veche de sute de ani, putea spune o poveste. Toată această experiență culturală a trezit în mine o sete de cunoaștere și am înțeles cât este de important să ne păstrăm identitatea culturală. Lumea se schimbă și trebuie să acceptăm asta. Dar nu ar trebui să lăsăm ca tainele trecutului să fie uitate și îngropate în uitare. Asta mi-a plăcut cel mai mult la Rouen: trecutul trăiește în prezent. Revenind la partea educațională, nu am nimic de reproșat. Toate cursurile au fost interactive, iar profesorii și elevii au fost extrem de răbdători cu noi. Fiind obișnuiți cu schimburi internaționale, nu aveau așteptări mari, însă au fost plăcut surprinși de nivelul nostru. Și ei, la rândul lor, erau curioși despre cultura noastră și s-au dovedit mai prietenoși decât mă așteptam. Am rămas prieteni cu mulți dintre ei, chiar și online. Însă nu pot uita un moment special: când colega Bitout m-a însoțit spre sala de curs, iar eu eram despărțită de restul grupului nostru. Pe holurile aglomerate, un grup de elevi mi-a cerut un interviu. A fost o provocare spontană, dar și cea mai emoționantă. Nu eram pregătită, dar totul a mers minunat. Dialogul a decurs foarte bine, văzând cu cât entuziasm eram ascultată, prindeam aripă. Era prima mea zi la liceul Elbeuf și purtasem deja o conversație reală cu elevi francezi.

Așadar, a venit și momentul încheierii acestei splendide călătorii, despre care pot spune cu mâna pe inimă că mi-a schimbat viața. Încă procesez impactul acestei experiențe și, sincer, deja mi-e dor. Aveți grijă: Erasmus provoacă dependență! Și un mic sfat, din suflet: fiți curajoși să spuneți „da” unei lumi necunoscute, pentru că uneori, cele mai frumoase versiuni ale noastre se descoperă tocmai acolo unde nu ne-am fi așteptat niciodată.

*„Proiect realizat cu sprijinul financiar al Comisiei Europene, în cadrul Programului Erasmus+.
Conținutul prezentului material reprezintă responsabilitatea exclusivă a autorilor, iar Agenția Națională și Comisia Europeană nu sunt responsabile pentru modul în care va fi folosit conținutul informației”*